

دومین دوره مسابقات داوری تجاری

آذر ۱۳۹۵ - اردیبهشت ۱۳۹۶

لایحه خواهان

به طرفیت

خواندگان:

۱. شرکت آسان سفر به شماره
ثبت ۵۹۸۴۲
۲. شرکت آسان سیر به شماره
ثبت ۴۱۳۸۳۶
۳. مهدی آیینه وند
۴. احسان احمدیان
۵. سمیرا دهباشی

به نمایندگی از

خواهان:

شرکت سینباد کپیتال
(با مسئولیت محدود)
Sinbad Capital AS

کد تیم

PC348

بسمه تعالی

جناب آقای دکتر محبی

رئیس محترم مرکز داوری اتاق بازرگانی ایران

احتراماً به وکالت از شرکت «سینباد کپیتال»، حل و فصل اختلافات فیما بین شرکت «سینباد کپیتال» و خواندگان تعرفه شده به شرح دادخواست، به آن مرکز محترم ارجاع و متن دادخواست تقدیمی و لایحه مربوطه به پیوست به حضورتان تقدیم می‌گردد.

با تجدید احترام

گروه PC348

دادخواست داوری

اطلاعات تماس	نام	مشخصات طرفین
#28 Hilchaftrof St, 00378549004 Oslo, Norway	شرکت سینباد کپیتال (با مسئولیت محدود) (سینباد) ثبت شده در کشور نروژ به شماره ثبت ۶۲۷۱۷۸۰۹	خواهان
تهران، خیابان نلسون ماندلا، بن بست آتیه، پلاک ۵۶، طبقه سوم	۱. شرکت آینده سپید آریا نوین سفر(آسان سفر) به شماره ثبت ۵۹۸۴۲ و شناسه ملی ۱۳۰۰۴۰۰۵۶۷۹	خواندگان
تهران، خیابان نلسون ماندلا، بن بست آتیه، پلاک ۵۶، طبقه سوم	۲. شرکت آتیه سازان آریا نوپا سیر(آسان سیر) به شماره ثبت ۴۱۳۸۳۶ و شناسه ملی ۱۴۰۰۸۰۰۷۸۹۳	
تهران، شریعتی، پلاک ۳۲، طبقه ۳	۳. آقای مهدی آینه وند به شماره شناسنامه ۱۱۵۵ و شماره ملی ۰۰۴۰۵۴۱۱۶۲	
تهران، خ ولیعصر، کوچه انصاری، پلاک ۲۰۲	۴. آقای احسان احمدیان به شماره شناسنامه ۵۵۶ و شماره ملی ۱۲۹۱۱۸۹۹۶۵	
تهران، شهران، بعد از فلکه دوم، پلاک ۵	۵. خانم سمیرا دهباشی به شماره شناسنامه ۵۳۹۷ و شماره ملی ۴۵۱۹۶۴۲۰۲۰	

گروه PC348	وکیل یا نماینده قانونی خواهان
<p>۱. مطالبه خسارت تأخیر در انتقال سهام</p> <p>۲. اعمال سهم سینباد در افزایش سرمایه</p> <p>۳. ابطال قرارداد صلح مبنی بر انتقال دارایی های «آسان سفر» به «آسان سیر»</p> <p>۴. ابطال تصمیم مجمع عمومی فوق العاده در خصوص انحلال «آسان سفر»</p> <p>۵. پرداخت سود سهام «آسان سفر»</p>	خواسته ها
مرکز داوری اتاق بازرگانی ایران	مرجع حل و فصل اختلافات
<p>۱. تصویر مصدق «قرارداد خرید سهام» فیما بین طرفین</p> <p>۲. تصویر مصدق «قرارداد سهامداران» در «آسان سفر»</p> <p>۳. تصویر مصدق روزنامه رسمی آگهی افزایش سرمایه</p> <p>۴. تصویر مصدق اظهارنامه جهت الزام به تنظیم وکالتنامه رسمی</p> <p>۵. وکالتنامه</p>	دلایل و منضمات دادخواست

شرح دادخواست

به شرح لایحه پیوست می باشد.

فهرست مطالب

صفحه	عنوان
۱	الف) سابقه امر.....
۲	ب) اثبات صلاحیت مرجع داوری و شرایط داوری.....
۲	ب-۱) اثبات صلاحیت مرجع داوری.....
۲	ب-۲) اثبات شرایط داوری.....
۳	ج) پاسخ به ایرادات.....
۳	ج-۱) ایراد صالح نبودن مرکز داوری اتاق ایران نسبت به اختلافات ناشی از «قرارداد خرید سهام»
۴	ج-۲) ایراد لزوم طرح دعوی علیه مدیر تصفیه.....
۵	ج-۳) ایراد صرف نظر نمودن از حق مراجعه به داوری به علت مراجعه به دادگاه.....
۶	ج-۴) ایراد طرف شرط داوری نبودن «آسان سیر».....
۷	د) خواسته ها.....
۷	د-۱) مطالبه خسارت تأخیر در انتقال سهام.....
۹	د-۲) اعمال سهم خواهان در افزایش سرمایه.....
۱۱	د-۳) ابطال قرارداد صلح مبنی بر انتقال دارایی های «آسان سفر» به «آسان سیر».....
۱۲	د-۴) ابطال تصمیم مجمع عمومی فوق العاده در خصوص انحلال شرکت «آسان سفر».....
۱۳	د-۵) پرداخت سود سهام شرکت «آسان سفر».....
VI	فهرست آراء داوری و دادگاه.....
VII	منابع و مأخذ.....

فهرست اختصارات

اب.ا	اتاق بازرگانی ایران
د.د.ا.ب.ا	دیوان داوری اتاق بازرگانی ایران
م.د.ا.ب.ا	مرکز داوری اتاق بازرگانی ایران
خواهان	شرکت سینباد کپیتال
آسان سفر	شرکت آینده سپید آریا نوین سفر
آسان سیر	شرکت آتیه سازان آریا نو پا سیر
ق.ا	قانون اساسی
ق.ت	قانون تجارت
ق.م	قانون مدنی
ل.ا.ق.ت.ق.ت	لایحه اصلاح قسمتی از قانون تجارت

الف) سابقه امر

۱- در تاریخ یکم اردیبهشت ۱۳۹۰ خواهان با خوانندگان ردیف سه الی پنج، قرارداد خرید مجموعاً ۲۴٪ سهم ایشان در «آسان سفر» را منعقد نموده است و مهر «آسان سفر» نیز در ذیل قرارداد موجود است. موضوع قرارداد بر اساس ماده ۵،۱ آن خرید سهام «آسان سفر» توسط خواهان به شرح ذیل است :

از آقای «مهدی آینه‌وند» ۱۰۰،۰۰۰ سهم به مبلغ ۴۵۰،۰۰۰ یورو

از آقای «احسان احمدیان» ۴۰،۰۰۰ سهم به مبلغ ۱۸۰،۰۰۰ یورو

از خانم «سمیرا دهباشی» ۱۰۰،۰۰۰ سهم به مبلغ ۴۵۰،۰۰۰ یورو

۲- به موجب ماده ۶،۱ «قرارداد خرید سهم» طرفین موافقت نمودند ثمن معامله (یک میلیون و هشتاد هزار یورو) طی چهار قسط، مستقیماً به حساب ارزی «آسان سفر» در ایران واریز گردد و همچنین یک سال پس از پرداخت کامل وجوه (بهمن ۱۳۹۱) مبلغ واریزی از طرف فروشندگان به نسبت سهامشان در «آسان سفر» سرمایه‌گذاری شود : قسط اول به مبلغ ۳۰۰ هزار یورو به محض انعقاد قرارداد (در تاریخ ۱ اردیبهشت ۱۳۹۰) به حساب «آسان سفر» واریز گردید و خریدار تعهد به پرداخت مابقی مبلغ قرارداد طی سه قسط نمود.

۳- به موجب ماده ۵،۳ «قرارداد خرید سهم» مقرر گردید که فروشندگان حداکثر ظرف ۶۰ روز پس از تاریخ امضای قرارداد، انتقال سهام موضوع قرارداد را در مرجع ثبت شرکت‌های تهران به نام خواهان به ثبت برسانند و در غیر این صورت خواهان وکیل در انتقال سهام به نام خود باشد، هرچند این وکالت نافی وظایف فروشندگان در این خصوص نبوده است.

۴- همچنین در همان تاریخ (یکم اردیبهشت ۱۳۹۰) قرارداد دیگری تحت عنوان «قرارداد سهامداران» فیما بین تمامی سهامداران «آسان سفر» من جمله خواهان و خوانندگان ردیف سه الی پنج منعقد گردید و مهر «آسان سفر» در ذیل این قرارداد نیز موجود است.

۵- در تاریخ ۱۵ تیر ۱۳۹۰ با توجه به استنکاف خوانندگان ردیف سه الی پنج از انتقال سهام، خواهان با توجه به وکالت ذیل «قرارداد خرید سهم»، تلاش نمود سهام موضوع قرارداد را به خود منتقل نماید که اداره ثبت شرکت‌ها برای انتقال سهام، وکالت عادی ضمن قرارداد را کافی ندانست و اعلام نمود در این مورد تنها وکالت نامه رسمی مورد پذیرش است، بنابراین مراتب طی اظهارنامه‌ای در تاریخ ۱۸ تیر ۱۳۹۰ به فروشندگان اعلام و درخواست شد برای دادن وکالت رسمی اقدام نمایند که باز هم از حضور در دفترخانه در تاریخ مقرر استنکاف ورزیدند.

۶- در اواسط سال ۱۳۹۰ سهامداران «آسان سفر» بدون اطلاع و ابلاغ به خواهان و بر خلاف تعهدات مندرج در «قرارداد خرید سهم» و با توجه به میزان ۳۰۰ هزار یورو تزریق شده به شرکت از طرف خواهان اقدام به افزایش سرمایه «آسان سفر» نمودند.

۷- در شهریورماه ۱۳۹۱ نهایتاً فروشندگان (خوانندگان ردیف سه الی پنج) به خواهان وکالت دادند تا ۲۴۰۰۰۰ سهم از سهام «آسان سفر» را به نام خود منتقل کند، در صورتی که این میزان با توجه به افزایش سرمایه صورت گرفته، کمتر از ۲۴٪ مورد توافق در «قرارداد خرید سهم» بوده است.

۸- در اواخر سال ۱۳۹۴ سهامداران «آسان سفر» بدون در نظر گرفتن حقوق خواهان و به دلایل نامعلومی تصمیم به انحلال «آسان سفر» و تأسیس «آسان سیر» با مالکیت ۹۰٪ یک شرکت انگلیسی و ۱۰٪ سهامداران «آسان سفر» (به جز خواهان) گرفته و در تاریخ ۲۰ اردیبهشت ۱۳۹۵ شرکت جدید با نام «آسان سیر» تأسیس و تمامی اموال و حساب‌های «آسان سفر» در صلحی که نسخه‌ای از قرارداد آن در دسترس خواهان نیست به «آسان سیر» منتقل شده است.

۹- با توجه به شرح فوق، درخواست حل و فصل اختلافات فی مابین به وکالت از خواهان به شرح ذیل تقدیم آن مرجع محترم می‌گردد :

ب) اثبات صلاحیت مرجع داوری و شرایط داوری

ب - ۱) اثبات صلاحیت مرجع داوری

۱۰- با توجه به صراحت ماده ۱۴ «قرارداد سهامداران» منعقد شده میان خواهان و خوانندگان ردیف سه الی پنج که حاوی تأیید و مهر «آسان سفر» می‌باشد، م.د.ا.ب.ا. مرجع صالح به رسیدگی است. به موجب این ماده:
«کلیه اختلافات و دعاوی ناشی از این قرارداد به مرکز داوری اتاق ایران ارجاع می‌گردد تا بر اساس قواعد داوری آن مرکز با رأی سه نفر داور به صورت قطعی و لازم الاجراء حل و فصل گردد.»

ب - ۲) اثبات شرایط داوری

۱۱- قانون حاکم بر اختلافات

بر اساس توافق قبلی طرفین در ماده ۱۲ «قرارداد خرید سهم» کلیه اختلافات ناشی از این قرارداد بر اساس قانون ایران حل و فصل خواهد شد.

۱۲- قانون حاکم بر آیین داوری

به موجب ماده ۱۴ «قرارداد سهامداران» قواعد داوری م.د.ا.ب.ا قانون حاکم بر آیین داوری خواهد بود. همچنین به موجب بند (ب) ماده ۳ قواعد مذکور قانون داوری تجاری بین المللی نیز حاکمیت دارد.

۱۳- زبان داوری

با توجه به بند (ب) ماده ۱۷ آیین نامه م.د.ا.ب.ا، همچنین «قرارداد سهامداران» که به زبان فارسی انشاء گردیده است و مکاتبات صورت گرفته میان شرکت خواهان و خواندگان که به زبان فارسی بوده است، تعیین زبان فارسی به عنوان زبان حاکم بر داوری مورد تقاضا است.

۱۴- محل داوری

اولاً با عنایت به سکوت قراردادهای منعقد شده میان طرفین در خصوص محل داوری و ثانیاً به علت انتخاب م.د.ا.ب.ا به عنوان مرجع سازمان دهنده حل و فصل اختلافات و ثالثاً تعیین قوانین جمهوری اسلامی ایران به عنوان قانون حاکم بر اختلافات طرفین و بالتبع حاکمیت بند ۱ ماده ۲۰ قانون داوری تجاری بین المللی و همچنین بند (ب) ماده ۱۶ آیین نامه م.د.ا.ب.ا که هر دو مقرر به اختیار داور محترم در تعیین محل داوری با توجه به اوضاع و احوال پرونده اشاره دارد، به دلیل رعایت سهل الوصول بودن دسترسی و قرار گرفتن مقر «آسان سفر» و «آسان سیر» و محل سکونت خواندگان ردیف سه الی پنج در شهر تهران، تعیین این شهر به عنوان محل داوری مورد تقاضا است.

(ج) پاسخ به ایرادات

ج - ۱) ایراد صالح نبودن مرکز داوری اتاق ایران نسبت به اختلافات ناشی از «قرارداد خرید سهم»

۱۵- مواد ۱۲ «قرارداد خرید سهم» و ۱۴ «قرارداد سهامداران» که در یک روز به ترتیب فیما بین اطراف قراردادی یکسان منعقد می گردد، به ترتیب نحوه حل و فصل اختلافات را به شرح ذیل بیان می دارد:

ماده ۱۲ «قرارداد خرید سهم»: «کلیه اختلافات ناشی از این قرارداد از طریق داوری یا با مراجعه به محاکم صالحه و بر اساس قانون ایران حل و فصل خواهد شد.»

ماده ۱۴ «قرارداد سهامداران»: «کلیه اختلافات و دعاوی ناشی از این قرارداد به مرکز داوری اتاق ایران ارجاع می گردد تا بر اساس قواعد داوری آن مرکز با رأی سه نفر داور به صورت قطعی و لازم الاجراء حل و فصل گردد.»

۱۶- حال با توجه به نکات ذیل ایراد مذکور خالی از وجه می نماید:

۱۷- با عنایت به این مسئله که در حقیقت شراکت و سهامداری اطراف قرارداد در «آسان سفر» اثر «قرارداد خرید سهم» می‌باشد و اراده طرفین به امضای «قرارداد سهامداران»، متعاقب امضا و ترتیب اثر به «قرارداد خرید سهم» بوده است، لذا روشن می‌باشد که تردید طرفین در ماده ۱۲ «قرارداد خرید سهم» از میان مراجعه به دادگستری یا داوری با اراده آنان به مراجعه به داوری در «قرارداد سهامداران» مرتفع گردیده است و به بیانی بهتر طرفین با انعقاد «قرارداد سهامداران» و تنظیم ماده ۱۴ آن به صورت پیش گفته، مبادرت بر اعلام آخرین اراده خویش مبنی بر ارجاع اختلافات ناشی از این دو قرارداد که یکی اثر دیگری است به م.د.ا.ب.ا. نموده‌اند.

۱۸- تأثیر متقابل و ارتباط این دو قرارداد روشن است به نحوی که بعضاً موادی مشترک داشته و در نهایت یک نتیجه (شراکت در سهام «آسان سفر» و نحوه تعامل اطراف قرارداد) مدنظر طرفین بوده است و تاریخ مشترک امضای این دو قرارداد خود مؤید صحت کلام پیش گفته می‌باشد؛ در غیر این صورت نیاز به مهر و تعهد «آسان سفر» ذیل «قرارداد خرید سهم» نبوده است؛ چراکه مالک سهام، دارندگان سهام هستند نه خود شرکت حال آنکه ملاحظه می‌شود که به دلیل ارتباط این دو قرارداد و همچنین پیش بینی بندهایی به نفع «آسان سفر» در «قرارداد خرید سهم» (همچون ماده ۵،۲ و ۶،۱) ارتباط کامل این دو قرارداد با یکدیگر و عدم امکان رسیدگی به یک مورد بدون بررسی و اظهارنظر در خصوص مورد دیگر امکانپذیر نیست. به دیگر سخن دو قرارداد حالت مستقل از یکدیگر نداشته و مجموعه‌ای تفکیک ناپذیر می‌باشند.

۱۹- از سوی دیگر نظر به آنکه در رسیدگی به اختلافات ناشی از هریک از دو قرارداد مرجع رسیدگی ناگزیر از رجوع به قرارداد دیگر بوده و مندرجات قراردادها در ارتباط مستقیم با هم می‌باشند، بر همین مبنا تفسیر اراده طرفین بر ارجاع دعاوی ناشی از هر یک از دو قرارداد به مرجعی متفاوت از قرارداد دیگر، نه تنها تفسیری ناصواب و برخلاف اراده واقعی طرفین بوده، بلکه نهایتاً به دلیل امکان بالای تعارض در آراء منجر به عدم حل و فصل اختلافات خواهد گردید؛ امری که انتساب آن به اراده طرفینی که با انعقاد دو قرارداد در یک روز به صورت متناوب، خواهان تحقق اثر نهایی آن دو می‌باشند و بر همین اساس بر ارتباط کامل آن‌ها واقفند، بلاوجه می‌باشد.

ج - ۲) ایراد لزوم طرح دعوی علیه مدیر تصفیه

۱۹- در خصوص امکان طرح دعوی علیه شرکت در حال انحلال لازم به ذکر است که به موجب ماده ۲۰۳ ل.ا.ق.ت، تصفیه امور شرکت‌های سهامی در غیر از مورد ورشکستگی تابع مقررات قانون مذکور است. همچنین ماده ۲۰۸ این قانون قائل به بقای شخصیت حقوقی شرکت در دوران تصفیه می‌باشد.

۲۰- لذا همان گونه که مستحضر می‌باشید:

نظر به حکم ماده ۲۰۸ ل.ا.ق.ت که صراحتاً باقی ماندن شخصیت حقوقی شرکت در حال تصفیه در مدت تصفیه را مقرر می‌دارد، در این حالت شخصیت حقوقی «آسان سفر» همچنان به قوت خود باقی است و امکان طرح دعوی علیه این شرکت بلاشکال است.

۲۱- «آسان سفر» با تصمیم مجمع عمومی فوق العاده و به صورت اختیاری در حال انحلال است و با توجه به حکم مقرر در ماده ۲۰۳ ل.ا.ق.ت، قوانین حاکم بر تصفیه همان است که در آن لایحه، ذیل بخش «انحلال و تصفیه» بیان گردیده است و حکم استثنایی ماده ۴۱۹ ق.ت در خصوص لزوم طرح دعاوی به طرفیت مدیر تصفیه، در این مورد که شرکت به صورت اختیاری منحل گردیده و ورشکسته نمی‌باشد، جاری نخواهد بود.

ج - ۳) ایراد صرف نظر نمودن از حق مراجعه به داوری به علت مراجعه به دادگاه

۲۲- اولاً با عنایت به ماده ۹ قانون داوری تجاری بین المللی ایران که بیان می‌دارد: «هریک از طرفین، قبل یا حین رسیدگی داوری می‌تواند از رییس دادگاه موضوع ماده (۶) صدور قرار تأمین و یا دستور موقت را درخواست نماید» و همچنین بند (ت) ماده ۳۵ آیین نامه م.د.ا.ب.ا که به موجب آن: «مراجعه به محاکم دادگستری و درخواست دستور موقت در موارد استثنائی، قبل از داوری یا حین داوری به معنای عدول و نقض موافقتنامه داوری نیست و مانع از رسیدگی داوری نخواهد بود» به هر صورت امکان تقاضای دستور موقت از دادگاه وجود دارد و این مسئله نافی صلاحیت مرکز اطاق داوری ایران به رسیدگی به اختلاف نیست.

۲۳- ثانیاً مراجعه به دادگاه‌های داخلی برای بهره‌مندی از اقدامات تأمینی و موقت، به معنای عدول از موافقتنامه داوری نیست و این مسئله به روشنی در برخی از قوانین و قواعد داوری بیان شده است. (نیکبخت فینی، ۱۳۹۳، ص ۲۱۳ و ۲۱۴) در حقیقت رایج بودن چنین امری در قوانین و رویه‌ی قضایی کشورهای مختلف، ناشی از ماهیت تصمیمات مراجع داوری است؛ در حقیقت، مراجع داوری بازوی اجرایی مستقلی برای اجرای دستورات و تصمیمات خود ندارند و در مواردی که محکوم‌علیه رأساً به اجرای احکام و دستورات مرجع داوری تن در ندهد، نهایتاً این دادگاه‌ها و شعب اجراییشان هستند که با قهر و غلبه‌ی خود، دستورات و احکام مراجع داوری را به مرحله‌ی اجرا می‌گذارند.

۲۴- ثالثاً اقتضای رسیدگی، صدور و اجرای فوری دستور موقت که همگی از جمله ویژگی‌های اساسی یک دستور موقت و اقدام تأمینی می‌باشند، امکان طرفین موافقتنامه داوری برای مراجعه به دادگاه به منظور صدور دستور

موقت و عدم عدول طرفین از موافقتنامه داوری را بیش از پیش روشن می‌سازد.

ج - ۴) ایراد طرف شرط داوری نبودن «آسان سیر»

۲۵- در ارتباط با قرارداد «آسان سیر» به عنوان یکی از خوانندگان دعوی، باید این نکته را خاطر نشان کرد که هرچند این شرکت یکی از طرفین قرارداد متضمن شرط داوری نمی‌باشد اما با توجه به آن چه که در ادامه ذکر خواهد شد، می‌بایست شرط داوری مندرج در قراردادهای «خرید سهم» و «سهامداران»، منعقد فیما بین خواهان، خوانندگان ردیف سه الی پنج و «آسان سفر» را به این شخصیت حقوقی نیز تسری داد:

۲۶- با عنایت به این که شرکت انگلیسی قبل از تشکیل «آسان سیر» خواستار الحاق به «آسان سفر» بوده و طبیعتاً از حکم مقرر در ماده ۳، ۴ «قرارداد سهامداران» که در آن پذیرش هر سهامدار جدیدی را منوط به امضا این قرارداد می‌نموده اطلاع داشته است، مشخص می‌گردد که این شرکت انگلیسی کاملاً از روابط و اوضاع «آسان سفر» مطلع و آگاه بوده است.

۲۷- پس از آنکه خواهان مخالفت خود را مبنی بر وارد شدن این شرکت انگلیسی اظهار نمود، مابقی شرکا با سوء نیت و در راستای عمل نمودن برخلاف اراده‌ی قانونی خواهان مبنی بر عدم فروش سهام خود و نقض تعهد قراردادی مذکور، «آسان سفر» را منحل نموده و در فاصله بسیار کوتاهی تمامی سهامداران «آسان سفر» به استثنای خواهان با شرکت انگلیسی، «آسان سیر» را تشکیل دادند که تمام این فعالیت‌ها و همچنین صلح اموال «آسان سفر» به «آسان سیر» و وجود همان سهامداران در شرکت جدیدالتأسیس، حاکی از این امر می‌باشد که «آسان سیر» با توجه به آگاهی از تمامی تعهدات شرکت سابق و در راستای سوء نیت سهامداران آن شرکت تأسیس گردیده است و در جریان تمامی اتفاقات بوده و آگاهی‌های لازم را داشته است.

۲۸- همان‌گونه که مستحضر هستید، در نظام‌های حقوقی اکثر کشورها از جمله نظام حقوقی ایران، تقلب نسبت به قانون که به معنای استفاده از یک وسیله قانونی جهت گریز از یک الزام قانونی می‌باشد (کاشانی، سید محمود) با استناد به مبانی‌ای نظیر حسن نیت، قاعده لاضرر، منع سوء استفاده از حق و منع تقلب به قانون، ممنوع بوده و محاکم و مراجع داوری در آرای خویش به وضوح از تقلب نسبت به قانون ممانعت می‌نمایند.

۲۹- با توجه به آنچه که بیان گردید، در موضوع مطروحه خوانندگان با توسل به یک وسیله قانونی یعنی انحلال اختیاری شرکت و تشکیل شرکت جدید، اقدام به گریز از الزامات ناشی از «قرارداد خرید سهم» و «قرارداد سهامداران» نموده و شخصیت حقوقی شرکت جدیدالتأسیس را مستمسکی جهت عدم اجرای تعهدات سابق

خویش قرار داده‌اند، لذا نظر به آگاهی تمامی سهامداران شرکت جدید من جمله شرکت انگلیسی از مفاد هر دو قرارداد و نظر به منع تقلب نسبت به قانون که یکی از مبانی اصلی دکترین نفوذ به شخصیت حقوقی شرکت‌ها (Piercing The Corporate Veil) می‌باشد، شخصیت حقوقی مستقل «آسان سیر» نمی‌تواند مانعی برای عدم تسری شرط داوری به شرکت مذکور محسوب گردد. (محبی، ، شریف زاده،)

۳۰- ضمن اینکه گسترش قلمرو شخصی داوری امری بی سابقه نبوده و در رویه داوری تجاری بین المللی می‌توان شاهد پرونده‌هایی بود که هیئت داوری صلاحیت خود را بر اشخاصی غیر از امضاکنندگان موافقتنامه داوری تسری داده است (از جمله در قضیه Dow Chemical). آنچه شایان توجه می‌باشد آن است که اگرچه شروع این حرکت در پرونده‌هایی بوده که مربوط به گروه شرکت‌ها یا شرکت‌های دولتی است و بدو واقعیت اقتصادی واحد، شرط گسترش قلمرو شخصی داوری دانسته شده است، اما به مرور مشارکت فعال در اجرای یک قرارداد و همراهی و نقش یک شخص در مراودات امضاکنندگان موافقتنامه داوری در توسعه دایره خواندگان به مرجع داوری کافی دانسته شده است. (آراء مرتبط در این خصوص در فهرست آراء داوری و دادگاه در صفحه ۷۱)

د) خواسته‌ها

د-۱) مطالبه خسارت تأخیر در انتقال سهام

۳۱- نظر به اینکه اولاً ماده ۵،۳ «قرارداد خرید سهام» مقرر می‌دارد:

«فروشنندگان موظف می‌باشند ترتیباتی اتخاذ نمایند که سهام موضوع فروش این قرارداد، ظرف مدت ۶۰ روز از تاریخ امضا این قرارداد در مرجع ثبت شرکت‌های تهران به خریدار منتقل گردد. در صورتی که فروشنندگان ترتیبات لازم را اتخاذ ننموده و همکاری لازم را به عمل نیاورند و سهام مزبور، ظرف مدت مذکور به خریدار منتقل نگردد، خریدار به موجب این قرارداد از جانب فروشنندگان و از جانب «آسان سفر» وکالت بلاعزل و قابل توکیل دارد که تمام تشریفات رسمی نقل و انتقال سهام را به وکالت انجام دهد.»

۳۲- ثانیاً با عنایت به ماده ۵،۴ «قرارداد خرید سهام» که صراحتاً بیان می‌دارد:

«در صورتی که به هر دلیلی (غیر از فورس ماژور) فروشنندگان تکلیف مقرر در ماده ۵،۳ فوق را انجام ندهند، به ازای هر ماه تأخیر در انتقال سهام، مبلغ ۲۵ هزار یورو خسارت می‌بایست از فروشنده(گان) تأخیرکننده به نسبت سهمشان در فروش به خریدار پرداخت گردد.»

۳۳- ثالثاً همان‌گونه که پیش‌تر نیز در بندهای ۵ و ۷ این لایحه بیان گردید، خواندگان ردیف سه الی پنج در مدت شصت روزهی مذکور اقدام به انتقال سهام به خواهان ننموده و نهایتاً ۱۴ ماه پس از تاریخ امضا «قرارداد خرید سهام» یعنی در شهریور ماه ۱۳۹۱ اقدام به اعطای وکالتنامه رسمی به خواهان به منظور انتقال سهام نمودند.

۳۴- رابعاً به رغم آنکه شرکت خواهان با توسل به بند ۵،۳ «قرارداد خرید سهام» در راستای انتقال سهام موضوع قرارداد به خود برآمد، به علت ایراد مرجع ثبت شرکت‌ها در خصوص عدم قبول وکالتنامه‌های عادی، نتوانست سهام موضوع قرارداد را رأساً به نام خود انتقال دهد و اظهارنامه‌ای نیز مبنی بر الزام به تنظیم وکالتنامه رسمی انتقال سهام به خواندگان ردیف سه الی پنج در تاریخ ۳۱ تیرماه ۱۳۹۰ ابلاغ گردید و خواندگان ظرف مهلت ۱۰ روزه مقرر در اظهارنامه برای انجام این امر در دفترخانه اسناد رسمی حضور نیافتند و بعد از آن در تاریخ ۱۵ مرداد ۱۳۹۰ بدون اطلاع رسانی به خواهان در دفترخانه شماره ۱۰ حضور یافته و ادعا نمودند عدم حضور نماینده خواهان منجر به عدم امکان اعطای وکالت گردیده است. اما باید اذعان داشت که این ادعا به هیچ وجه صحیح نیست؛ چراکه طبق رویه‌ی دفترخانه‌های اسناد رسمی، برای تنظیم سند وکالتنامه رسمی، حضور وکیل و امضاء وی ضروری نمی‌باشد.

۳۵- خامساً عنایت دارید که اصل موازنه به عنوان یکی از عمومی‌ترین اصول حاکم بر طبیعت و بر جوامع انسانی و روابط با حسن نیت مشاهده می‌گردد و بهترین جلوه‌گاه آن در علم حقوق در عقود و معاملات معوض می‌باشد (جعفری لنگرودی، ۱۳۸۱، ص ۱۸-۲۸)؛ بدین توضیح که اصل همبستگی دو عوض متقابل در عقود معاوضی پذیرفته شده است و حق حبس به عنوان یکی از آثار این تقابل از حقوق قانونی شناخته شده برای طرفین می‌باشد (ماده ۳۷۷ ق.م.ا)؛ در قرارداد تنظیمی نیز همین اثر مقتضای اراده طرفین قرار گرفته و توافق طرفین بدین صورت بوده که پس از پرداخت قسط اول که همزمان با انعقاد قرارداد بوده است، ظرف دو ماه یعنی تا اول تیر سال ۱۳۹۰ سهام موضوع قرارداد به خواهان منتقل گردد و قسط دوم پس از تاریخ «انتقال سهام» و در اول مرداد سال ۹۰ باشد، لیکن متأسفانه انتقال سهام ۱۴ ماه بعد صورت پذیرفته است.

۳۶- سادساً با توجه به آنکه توافق طرفین به طور ضمنی در بردارنده این امر بوده است که پرداخت دوم پس از انتقال رسمی سهام صورت بپذیرد و با عنایت به اصل پیش گفته، چون سهامی منتقل نگردیده و خواهان از حقوق خود به صورت کامل بهره‌مند نبوده است، عدم پرداخت اقساط دوم و مابعد، با استناد به حق حبس مذکور بوده و استناد به حق حبس، مسقط حق خواهان در خصوص مطالبه خسارت دیرکرد و مسئولیت خواندگان ردیف نمی‌باشد.

۳۷- بنابراین بر اساس ترتیبات پیش گفته، خواهان متقاضی محکومیت خواندگان ردیف سه الی پنج به پرداخت خسارات مذکور می‌باشد:

۱- آقای مهدی آیینی وند، دارای ۱۰۰،۰۰۰ سهم معادل ۱۴۵،۸۳۳ یورو خسارت

۲- خانم سمیرا دهباشی، دارای ۱۰۰،۰۰۰ سهم معادل ۱۴۵،۸۳۳ یورو خسارت

۳- آقای احسان احمدیان، دارای ۴۰،۰۰۰ سهم معادل ۵۸،۳۳۳ یورو خسارت

مجموعاً به مبلغ ۳۵۰ هزار یورو برای ۱۴ ماه

۳۸- در پایان ذکر این نکته ضروری به نظر می‌رسد که منظور خواهان از عدم انتقال سهام به وی، عدم انجام فرایند رسمی انتقال سهام است و این خواسته به هیچ‌وجه به معنای اقرار بر سهامدار نبودن خواهان در بازه زمانی ۱۴ ماهه مذکور نمی‌باشد؛ چراکه مالکیت سهام اثر «قرارداد خرید سهام» است و نه انتقال رسمی سهام. لیکن با توجه به آنکه تا زمان عدم انتقال رسمی سهام، خواهان نمی‌توانسته بطور کامل از حقوق ناشی از مالکیت خود بهره‌مند گردد و برای وی مشکلاتی همانند بحث عدم قابلیت استناد معامله‌ی صورت گرفته در مقابل اشخاص ثالث مطرح بوده است، وجه التزام موضوع ماده ۵،۳ «قرارداد خرید سهام» در راستای عدم انجام این تکلیف قراردادی (انتقال رسمی سهام) و با حفظ حق خواهان در بازه‌ی زمانی ۱۴ ماهه‌ی مذکور مورد استناد واقع گردیده است.

د-۲) اعمال سهم خواهان در افزایش سرمایه

۳۹- بر اساس ماده ۴۰ ل.ا.ق.ت: «... قرارداد انتقال سهامی که در آن تشریفات مربوط به ثبت سهام با نام در دفتر ثبت شرکت رعایت نشده باشد از نظر شرکت و اشخاص ثالث فاقد اعتبار است.»

۴۰- همان‌طور که مستحضر می‌باشید، غرض قانون‌گذار از وضع این مقرره، حفظ حقوق شرکت و اشخاص ثالث در مقابل خریداری است که نام وی در دفتر ثبت سهام شرکت درج نگردیده است. حال آن‌که در پرونده‌ی مطروحه در «قرارداد خرید سهام» که فی‌مابین خواهان و خواندگان ردیف سه الی پنج منعقد گردیده، مهر «آسان سفر» نیز درج گردیده است. در حالیکه همان‌طور که پیش‌تر نیز بیان شد، تأیید و مهر «آسان سفر» نه از باب طرف «قرارداد خرید سهام» بودن و بلکه به علت تأیید خرید سهام صورت گرفته و تعهدات مقرر به نفع این شرکت می‌باشد.

۴۱- وفق ماده ۶،۱ «قرارداد خرید سهم» مقرر شده است که مبلغی که می‌بایست بابت ثمن قرارداد پرداخت شود به حساب «آسان سفر» واریز گردد تا در نهایت و پس از پرداخت تمامی اقساط، از طریق افزایش سرمایه این مبلغ به عنوان سرمایه شرکت محفوظ بماند.

۴۲- در همان تاریخ قرارداد دیگری میان تمامی سهامداران و از جمله خواهان تحت عنوان «قرارداد سهامداران» منعقد گردیده است که این قرارداد نیز مبین پذیرش خواهان به عنوان سهامدار «آسان سفر» از جانب تمامی سهامداران می‌باشد.

۴۳- بنابراین با توجه به اطلاع «آسان سفر» از وقوع «قرارداد خرید سهم» و پذیرش خواهان به عنوان یکی از سهامداران این شرکت در «قرارداد سهامداران» محملی برای اجرای ماده ۴۰ ل.ا.ق.ت باقی نمی‌ماند.

۴۴- همچنین مفهوم مخالف ماده ۴۰ ل.ا.ق.ت نشان می‌دهد که عدم ثبت سهام انتقالی در دفتر ثبت سهام شرکت بین انتقال دهنده و انتقال گیرنده معتبر است و در نتیجه هرگونه دخل و تصرف حقوقی از طرف واگذارنده نسبت به سهام بدون رضایت انتقال گیرنده به این بهانه که مقررات ماده ۴۰ مراعات نشده است، مجاز نیست. (پاسبان، ۱۳۹۱، صفحه ۲۹۷ و ۲۹۶) و در اینجا شرکاء واگذارنده سهام با استفاده از حجاب «آسان سفر» و با عدم اعمال حق خواهان در افزایش سرمایه در میزان ۲۴٪ که در «قرارداد خرید سهم» مقرر شده بود خواهان همواره آن را در «آسان سفر» حفظ کند، در حقوق خواهان دخل و تصرف نموده‌اند و این دخل و تصرف با توجه به عدم رضایت خواهان بی اعتبار است.

۴۵- همچنین وفق ماده ۵،۱ «قرارداد خرید سهم»، خواهان به قصد دارا شدن ۲۴٪ سهام «آسان سفر» اقدام به خرید سهام نموده است و اگرچه ۲۴٪ سهام در هنگام خرید سهم معادل ۲۴۰۰۰۰ سهم بوده است، اما با توجه به افزایش سرمایه‌ای که توسط سایر سهامداران در تاریخ ۱۴ آبان ۹۰ صورت گرفته است، این تعداد سهام (۲۴۰۰۰۰) دیگر معادل ۲۴٪ سهام کل شرکت نمی‌باشد. لذا با اعمال خواهان در افزایش سرمایه در تاریخ یاد شده، خواهان به آنچه که در «قرارداد خرید سهم» مورد توافق واقع شده است، حصول پیدا می‌کند. به عبارت دیگر تا بدین لحظه تعهد به انتقال ۲۴٪ سهام «آسان سفر» به صورت کامل ایفا نگردیده است و در راستای اجرایی شدن کامل «قرارداد خرید سهم»، می‌بایست سهم خواهان در افزایش سرمایه مورخ ۱۴ آبان ۹۰ اعمال گردد.

۴۶- بنابراین خواهشمند است آن مرکز محترم، در رأی خود افزایش سرمایه‌ی صورت گرفته در تاریخ ۱۴ آبان ۱۳۹۰ را نسبت به خواهان نیز اعمال نماید.

د-۳) ابطال قرارداد صلح مبنی بر انتقال دارایی های «آسان سفر» به «آسان سیر»

۴۷- در ارتباط با صلح انجام شده توجه به مسائل زیر لازم و ضروری می باشد:

اولاً ماده ۲۲۵ ل.ا.ق.ت مقرر می دارد: «تقسیم دارایی شرکت بین صاحبان سهام خواه در مدت تصفیه و خواه پس از آن ممکن نیست، مگر آن که شروع تصفیه و دعوت بستانکاران قبلاً سه مرتبه و هر مرتبه به فاصله یک ماه در روزنامه رسمی و روزنامه کثیرالانتشاری که اطلاعیه ها و آگهی های مربوط به شرکت در آن درج می گردد آگهی شده و لااقل شش ماه از تاریخ انتشار اولین آگهی گذشته باشد.»

۴۸- در حالی که در دعوی مطروحه بعد از تصمیم به انحلال «آسان سفر» که در اواخر سال ۱۳۹۴ صورت پذیرفت و قبل از گذشت شش ماه مذکور در ماده ۲۲۵ و بدون انجام صحیح تشریفات مقرر در ارتباط با تقسیم سرمایه شرکت در زمان تصفیه، صلح اموال در اردیبهشت سال ۹۵ بدون در نظر گرفتن حقوق خواهان صورت پذیرفت.

۴۹- ثانیاً ماده ۲۰۸ ل.ا.ق.ت مقرر می دارد :

"... مدیران برای تصفیه موظف به خاتمه دادن کارهای جاری و اجرای تعهدات و وصول مطالبات و تقسیم دارایی شرکت می باشند و هرگاه برای اجرای تعهدات شرکت معاملات جدیدی لازم شود مدیران تصفیه انجام خواهند داد."

۵۰- وفق این ماده مدیران تصفیه فقط در حالی اجازه انجام معاملات جدید را دارند که در راستای انجام تعهدات شرکت باشد؛ زیرا شرکت در حال تصفیه موقعیت خاصی دارد و باید هر امری در راستای این موضوع باشد، در حالی که عقد صلح ادعایی هیچ ریشه ای در تعهدات «آسان سفر» نداشته است و یک معامله کاملاً بدوی است و با توجه به این که تمامی سهامداران «آسان سفر» جز خواهان در «آسان سیر» نیز سهامدار هستند و این صلح بدون پرداخت مبلغ اسمی سهام و حقوق خواهان و همچنین برخلاف رعایت تشریفات آمره صورت گرفته است، سوء نیت موجود در عقد صلح ادعایی را می توان مفروض دانست.

۵۱- ثالثاً طرف صلح، «آسان سیر» می باشد و مستحضر هستید که قسمتی از سهام آن متعلق به شرکت انگلیسی و مابقی برای تمام سهامداران «آسان سفر» بجز خواهان می باشد. این مسئله در حقیقت بدین معناست که مدیران «آسان سفر» که در «آسان سیر» نیز حضور دارند اقدام به انتقال دارایی های «آسان سفر» به «آسان سیر» خود نموده اند که این امر خلاف مقرر ماده ۲۱۳ ل.ا.ق.ت مبنی بر منع معامله مدیران تصفیه با خود می باشد.

۵۲- حال باتوجه به آن چه که ذکر شد، مشخص می‌شود که صلح ادعایی بدون رعایت و در نظر گرفتن سهم و حقوق قانونی خواهان بوده و در حقیقت با صحنه سازی به همان شرکا و مدیران انجام گرفته است. به طوری که این مدیران که همزمان سهامداران اولیه هستند به وسیله حجابی که از شرکت جدید برای خود پدید آورده‌اند، این گونه جلوه داده‌اند که گویی اموال «آسان سفر» به «آسان سیر» صلح شده است، در حالی که این اموال را در واقع به خود انتقال داده و از این انتقال منتفع شده‌اند و به بیانی دیگر این افراد نسبت به قانون تقلب نموده و با سوء استفاده از اختیارات قانونی خود و در حجاب شخصیت حقوقی شرکت، در پی تزییع حقوق خواهان بوده‌اند.

۵۳- رابعاً عنایت دارید که طبق بند ۴ ماده ۱۹۰ ق.م. یکی از ارکان صحت معامله، مشروعیت جهت آن است و می‌دانیم جهت معامله هدف بی واسطه‌ای است که اگر وجود نداشت معامله نیز انجام نمی‌شد. (کاتوزیان، ۱۳۹۳، صفحه ۲۴۳ و ۲۴۴ و ۲۴۵) و با توضیح بند اخیر سوء نیت در صلح از طرف «آسان سفر» محرز گردید و هدف نامشروع صلح ادعایی همان تزییع حقوق خواهان و تقلب نسبت به قانون است.

۵۴- بنابراین با توجه به این هدف ناپسند و همچنین آگاهی سهامدار دیگر «آسان سیر» (شرکت انگلیسی) نسبت به تمام اوضاع احوال فیما بین خواهان و «آسان سفر» و نیز در حالی که آن شرکت سهامدار عمده‌ی «آسان سیر» نیز می‌باشد و در عین حال که از این صلح نفع می‌برد کاملاً به جهت نامشروع آن آگاه بوده و در این سوء نیت با طرف دیگر صلح هدف مشترک داشته است، چنین صلحی برخلاف قواعد صحت قراردادها بوده و باطل و بلا اثر می‌باشد.

د-۴) ابطال تصمیم مجمع عمومی فوق العاده در خصوص انحلال «آسان سفر»

۵۵- همان گونه که مستحضر هستید:

اولاً در تاریخ ۱ اردیبهشت ۱۳۹۰ کلیه سهامداران «آسان سفر» با امضاء «قرارداد سهامداران» با خواهان، این شرکت را به عنوان یک سهامدار شناخته و حتی امتیاز ویژه‌ای همچون انتخاب همیشگی یک عضو هیئت مدیره به پیشنهاد وی را پذیرفته‌اند که خواهان هیچ‌گاه از این امتیاز بهره‌مند نگردید و نتوانست در هیئت مدیره «آسان سفر»، در تصمیم‌گیری‌های کلان این شرکت نقشی داشته باشد.

۵۶- ثانیاً باتوجه به نحوه تنظیم این دو قرارداد و بیان این تعهد که خواهان دانش فنی خود را علاوه بر ثمن به «آسان سفر» منتقل نماید و طلب سهامدارن نیز به شکل سهام به آنان تخصیص داده شود و به مدت ۵ سال از تاریخ انعقاد «قرارداد سهامداران» هیچ یک سودی از شرکت دریافت ننمایند، این برداشت از قصد مشترک طرفین

ایجاد می‌شود که قصد آنان تقویت «آسان سفر» به منظور سودآوری در یک بازه بلند مدت و حفظ حیات شرکت بوده است.

۵۷- ثالثاً با توجه به عدم اعمال سهم خواهان در خصوص افزایش سرمایه «آسان سفر» که جهت تقلیل میزان سهم و رأی این سهامدار صورت گرفته و با توجه به منحل نمودن «آسان سفر» و تشکیل شرکتی مشابه با سرمایه گذاری شرکتی انگلیسی که از سهامدار بودن و نارضایتی خواهان از پیوستنش به «آسان سفر» مطلع بوده است و همچنین صلح تمامی اموال «آسان سفر» به «آسان سیر»، سهامداران متعهد با تخلف از اصل حسن نیت و همچنین تخلف از اصل منع سوء استفاده از حق (مورد تصریح اصل ۴۰ ق.ا) با توسل به پوشش قواعد آمره قانون تجارت نسبت به انحلال «آسان سفر» و تأسیس «آسان سیر» اقدام نموده اند که هدف نهایی از این اقدام به ظاهر قانونی، فراهم گشتن امکان صلح اموال «آسان سفر» به شرکت «آسان سیر» در جهت لطمه وارد ساختن به حقوق حقه‌ی خواهان و بستن راه این شرکت در رسیدن به سهم خود در «آسان سفر» بوده است. (شهبازی نیا، عیسائی تفرشی، کاویانی، فرجی، ۱۳۹۰)

۵۸- بنابراین با توجه به آنچه که اشاره گردید، انحلال صورت گرفته در مجمع عمومی فوق العاده صاحبان سهام به رغم رعایت تشریفات قانونی انحلال، بلااثر بوده و خواهان از آن مرکز محترم ابطال تصمیم مجمع عمومی فوق العاده صاحبان سهام را در خصوص انحلال صورت گرفته خواستار می‌باشد.

۵۹- اگر با توجه به استدلالات فوق الذکر این مرجع محترم ابطال تصمیم بر انحلال شرکت را نمی‌پذیرد، خواهان خواستار اعمال بند ۷،۴ از «قرارداد سهامداران» می‌باشد که مقرر نموده است "سهم سینباد از نوع سهام ممتاز است، به نحوی که در زمان انحلال یا تصفیه شرکت اسان سفر، به میزان مجموع مبالغی که بابت خرید سهم پرداخت کرده است در شرکت داری حق تقدم در خصوص حاصل فروش اموال شرکت ناشی از انحلال یا تصفیه می‌باشد. سپس مابقی دارایی شرکت میان همه سهامداران به نسبت سهام ایشان توزیع می‌گردد."

د-۵) پرداخت سود سهام «آسان سفر»

۶۰- با توجه به اندراج شرط «عدم دریافت سود» در ماده ۱۸ «قرارداد سهامداران» ممکن است این شبهه پیش بیاید که خواهان از دریافت سود سهام به طور مطلق انصراف داده است، لذا ذکر نکات زیر در خصوص رفع این ابهام ضروری به نظر می‌رسد :

۶۱ - عنایت دارید که اولاً خواهان یک سهامدار عادی نبوده که صرفاً اقدام به خرید سهام نموده باشد، بلکه به

عنوان یک سرمایه گذار خارجی در پی سرمایه گذاری بلند مدت و پربازده می‌باشد.

۶۲- درج چنین بندی در قرارداد باید به طور عقلایی تفسیر و علت آن در نظر گرفته شود. خواهان به عنوان یک سرمایه گذار بلند مدت و طرفین دیگر، از ذکر چنین بندی به طور ضمنی رضایت بر عدم دریافت سود را به این علت پذیرفته‌اند که طی این پنج سال «آسان سفر» سرمایه بیشتری اندوخته کند، توسعه یابد و سریع تر پیشرفت نماید تا در آینده بتوانند سود بیشتر و بهتری به دست بیاورند و حتی این قصد از تعهد به انتقال فناوری و دانش فنی از طرف خواهان به «آسان سفر»، نشان دیگری برای این قصد است.

۶۳- «آسان سفر» قبل از انقضای پنج سال مذکور با تصمیم توأم با سوء نیتی که طی بندهای قبل مستدلاً بیان گردید، در حال طی مرحله‌ی انحلال است، فلذا دیگر علتی که مد نظر موکل اینجانب بوده است وجود نداشته و امکان نمی‌یابد. همچنین عنایت دارید که بر طبق نظر فقها، هر حکم و مقررہ علت و حکمتی دارد و حکم دائر مدار علتش می‌چرخد و از آن وجود می‌گیرد (الحکم یدور مع علتہ ثبوتاً و عدماً)، بنابراین با وجود منحل شدن شرکت، ماده ۱۸ «قرارداد سهامداران» دیگر موضوعیتی نداشته و خالی از وجه می‌باشد.

لذا از مرکز داوری محترم تقاضا می‌گردد در کنار رسیدگی به سایر خواسته‌ها، رأی به پرداخت سود زمان حیات «آسان سفر» نسبت به سهم شرکت «سینباد» صادر نماید.

با تجدید مراتب ادب و احترام

فهرست آرای داوری	
مرکز صادر کننده رای	مشخصات رای
ICC Award No. 5721	Clunet 1990, at 1019 et seq
ICC Award No. 8385	Clunet 1997, at 1061 et seq
CRCICA Award no. 120	in: Mohie Eldin I. , ۱۹۹۸ Alam Eldin, Arbitral Awards of the Cairo Regional Centre of International Commercial Arbitration II (1997-2000), The Hague 2003, 25
ICC Award No. 4131(DOW Chemical)	Arbitrators: Prof. Pieter Sanders (Pres.), Prof. Berthold Goldman, Prof. Michel Vasseur 110 Journal du droit international (Clunet) 1983, pp. 899-905, with note Y. Derains, pp. 905-907

فهرست آرای دادگاه	
دادگاه صادر کننده رای	مشخصات رای
دادنامه شماره ۹۲۰۰۹۶۵ صادره از شعبه ۳۵ دادگاه عمومی تهران	رای شماره ۹۲۰۰۰۹۶۵ مورخ ۱۸/۰۸/۹۲ صادره توسط قاضی فتح الله احمدی
Prest v. Petrodel Resources Limited and others	{2013} UKSC 34, 12 June 2013
VTB Capital plc (Appellant)v Nutritek International Corp and others	{2013} UKSC 5 (6 February 2013)

فهرست منابع	
مشخصات منبع	نویسنده
عبور از شخصیت حقوقی شرکت در فرض تقلب شریک در حقوق ایران و انگلیس، مجله حقوقی دادگستری، تابستان ۱۳۹۰، شماره ۷۴، علمی-پژوهشی، پاراگراف ۵۸ لایحه	مرتضی شهبازی نیا، محمد عیسائی تفرشی، کوروش کاویانی، اسماعیل فرجی
تسری شرط داوری به ثالث، حقوق تجارت در عصر جهانی شدن، مجموعه مقالات اهدایی به دکتر بهروز اخلاقی، به اهتمام دکتر به آذین حسینی، دکتر علیرضا مسعودی، موسسه مطالعات پژوهش‌های حقوقی، خانه اندیشمندان علوم انسانی، پاراگراف ۲۹ لایحه	محسن محبی، صادق شریف زاده
داوری تجاری بین المللی، چاپ سوم، ناشر موسسه مطالعات و پژوهش‌های بازرگانی، سال ۱۳۹۳، صفحه ۲۱۳ و ۲۱۴ پاراگراف ۲۴ لایحه	محمد رضا نیکبخت
نظریه تقلب نسبیت به قانون، انتشارات دانشگاه ملی ایران، چاپ دوم، ۱۳۵۴ پاراگراف ۲۹ لایحه	سید محمود کاشانی
فلسفه عمومی حقوق بر پایه اصالت عمل: تئوری موازنه، انتشارات کتابخانه گنج دانش، سال ۱۳۸۱، پاراگراف ۳۶ لایحه	محمد جعفر جعفری لنگرودی
حقوق شرکت‌های تجاری، چاپ نهم، انتشارات سمت، سال ۱۳۹۱، صفحه ۲۹۷، پاراگراف ۴۵ لایحه	محمد رضا پاسبان
قواعد عمومی قراردادها، جلد دوم چاپ سوم، شرکت سهامی انتشار، ۱۳۹۳، صفحه ۱۶۷، پاراگراف ۲۷ لایحه	ناصر کاتوزیان